

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 72/08-7

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 28. februára 2008 predbežne prerokoval sťažnosť Mgr. V. Š., B., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na informácie podľa čl. 26 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 10 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom vyšetrovateľa Úradu justičnej a kriminálnej polície Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Nitre pri výkone konfrontácie 14. mája 2007 v trestnom konaní vedenom pod sp. zn. ČVS: ORP-43/OEK-NR-2006-Ša a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Mgr. V. Š. o d m i e t a ako podanú zjavne neoprávnenou osobou.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 19. júla 2007 doručená sťažnosť Mgr. V. Š., B. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na informácie podľa čl. 26 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 10 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom vyšetrovateľa Úradu justičnej a kriminálnej polície

Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Nitre pri výkone konfrontácie 14. mája 2007 (ďalej len „postup vyšetrovateľa“) v trestnom konaní vedenom pod sp. zn. ČVS: ORP-43/OEK-NR-2006-Ša (ďalej aj „trestné konanie“).

Z obsahu sťažnosti vyplýva, že k namietanému porušeniu jeho základného práva na informácie malo dôjsť postupom vyšetrovateľa v trestnom konaní, ktorým mu ako právnomu zástupcovi jedného zo svedkov nebolo umožnené pokračovať vo vyhotovení zvukového záznamu o priebehu konfrontácie medzi svedkami s odôvodnením, že tento úkon je vykonávaný v mieste režimového pracoviska.

Sťažovateľ ďalej uviedol, že umožnenie vyhotovenia zvukového záznamu o priebehu konfrontácie *«je výkonom práva na informácie garantovaného čl. 26 Ústavy SR, ktoré môže byť obmedzené iba zákonom a len v prípade nevyhnutnosti a v záujme ochrany taxatívne určených záujmov. Trestný poriadok, ani iný právny predpis ani explicitne, ani implicitne nezakazuje prítomným osobám zhotovovať zvukový záznam priebehu úkonu. Ústavný súd SR pritom opakovane judikoval, že zaznamenanie priebehu úradného aktu, a to dokonca aj neverejného, je výkonom ústavného práva na informácie. Tvrdenie vyšetrovateľa „o režimovom pracovisku“ tiež nemá oporu v žiadnom právnom predpise»*.

Keďže konanie vyšetrovateľa *„bolo jednorazové a v súčasnosti už netrvá“*, podľa sťažovateľa je v danej veci *„jediným prostriedkom nápravy autoritatívne konštatovanie porušenia ústavného práva“*.

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti ďalej uviedol, že je advokátom zapísaným v zozname advokátov vedenom Slovenskou advokátskou komorou pod č. 4479, a preto si myslí, že je plne kvalifikovaný na zastupovanie pred ústavným súdom v zmysle ustanovenia § 20 ods. 2 a § 31 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) a požadovať od neho predloženie splnomocnenia udeleného inému advokátovi na zastupovanie v konaní pred ústavným súdom je formalizmom.

Na základe uvedených skutočností sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd nálezom vo veci jeho sťažnosti rozhodol nasledovne:

„Základné právo Mgr. V. Š. na informácie podľa čl. 26 Ústavy SR a právo na informácie podľa čl. 10 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom vyšetrovateľa Úradu justičnej a kriminálnej polície Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Nitre pri vykonávaní konfrontácie medzi svedkami dňa 14. 05. 2007 v trestnom konaní vedenom pod ČVS: ORP-43/OEK-NR-2006-Ša porušené bolo.“

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí senátu bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený a tiež návrh, ktorý podala zjavne neoprávnená osoba.

Ústavný súd už pri svojej rozhodovacej činnosti vyslovil, že domáhať sa ochrany základných práv na ústavnom súde môže fyzická osoba alebo právnická osoba jedine v záujme ochrany svojich základných práv (napr. II. ÚS 32/06, II. ÚS 80/06).

Z čl. 127 ods. 1 ústavy vyplýva, že sťažovateľ musí teda namietať porušenie svojich základných práv v spojitosti s konaním pred všeobecným súdom, resp. iným orgánom verejnej moci, čo je možné len vtedy, ak je v čase doručenia sťažnosti ústavnému súdu účastníkom konania, v ktorom namieta porušenie základných práv (m. m. II. ÚS 3/05).

Zo sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľ namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 26 ústavy a práva podľa čl. 10 dohovoru postupom vyšetrovateľa v trestnom konaní vedenom pod sp. zn. ČVS: OPR-43/OEK-NR-2006-Ša, ktorého bol účastný ako právny zástupca „*osoby predvolanej na konfrontáciu*“, resp. svedka.

Keďže sťažovateľ nemá v predmetnom súdnom konaní procesné postavenie účastníka konania (nie je účastníkom uvedeného trestného konania, ale len právnym zástupcom svedka), nemohol v tomto konaní uplatňovať svoje procesné práva a plniť procesné povinnosti. Z toho dôvodu nemohlo v posudzovanom konaní dochádzať k porušovaniu jeho základných práv alebo slobôd (m. m. II. ÚS 205/04).

Ústavný súd poukazuje na to, že právo na informácie o priebehu konfrontácie v uvedenom trestnom konaní je nárokom účastníka konania, a nie nárokom jeho právneho zástupcu. Rozhodnutím vyšetrovateľa o neumožnení vyhotovenia zvukového záznamu o priebehu konfrontácie zo 14. mája 2007 by teda mohli byť dotknuté iba práva účastníka konania, a nie jeho právneho zástupcu.

Z uvedeného vyplýva, že sťažnosť ústavnému súdu bola v tomto prípade podaná sťažovateľom, ktorý nedisponuje aktívnou vecnou legitimáciou na jej podanie, a preto ju ústavný súd po jej predbežnom prerokovaní podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol ako podanú neoprávnenou osobou.

Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti sa ústavný súd ďalšími nárokmi sťažovateľa nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 28. februára 2008